

Letošní XVII. ročník národní přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů se konal v roce významných vnitropolitických událostí, kterým byl věnován. Je to 65. výročí založení Komunistické strany Československa, XVII. sjezd KSČ a volby do zastupitelských orgánů. Z těchto událostí vyplynulo zaměření přehlídky, především v oblasti dramaturgie, která se skládala z takových titulů, jež obsahovaly možnost vyjádřit se tvůrčím způsobem ke skutečnosti, kterou žijeme, k problematice života, s níž se setkáváme a k níž zaujímáme vztah.

Naše společnost přisuzuje divadlu a zájmové umělecké činnosti vůbec velký význam, neboť tato oblast, tvořivě rozvíjená, je schopná mobilizovat aktivitu lidí jak v duchovní sféře, tak ve sféře společenské. Formuje citění, myšlení a jednání člověka a je prostředkem, který pomáhá rozvíjet jeho schopnosti. Z této myšlenky i přesvědčení se zrodila i národní

přehlídka vesnických a zemědělských divadelních souborů, která má v kontextu našich divadelních festivalů zvláštní místo. Je určena těm souborům, které pracují v malých obcích a svou činností oživují kulturně společenský život daného místa. Tato přehlídka ve stadiu svého zrodu si vzala za cíl těmto souborům (pro něž byly obvykle špičkové divadelní festivaly uzavřeny) pomáhat, aby svou divadelní tvorbu zkvalitňovaly v duchu cílů a potřeb naší společnosti, v duchu proměny nároků současného diváka. Českému výboru Svazu družstevních rolníků, hlavnímu vyhlášovatelci, patří dík za tuto přehlídku, jejíž kvalita se zvyšuje. Soubory, přijíždějící do Vysokého a konfrontující svou tvorbu s ohlasem publika i s odbornou porotou se zamýšlejí nad smyslem své práce a obohaceni o podněty, mohou tuto práci rozvíjet doma na nové úrovni.

TVŮRČÍ SETKÁNÍ VE VYSOKÉM

Repertoár přehlídky, různorodost a apelativnost témat, které tvořily její letošní ročník vypovídá o tom, že nároky vesnických amatérských divadelníků na hodnotu textu nejsou v rozporu s náročností lidí, žijících ve větších centrech. Naopak lze říci, že soubory přesně vědí, co hrát a čím oslovit diváka jak současnou či klasickou hrou našeho nebo světového repertoáru, že hledají taková témata, která osloví hlediště.

DIVADLO JZD SKP PŘI MNV BYSTRICE U BENEŠOVA ZAHÁJILO PŘEHLÍDKU ABDULLINOVÝM TRINÁCTÝM PŘEDSEDOU. Dramaturgická volba souboru je nesporně podnětný čin. Jedná se o publicistické sovětské drama. Síla hry tkví v tématu a jeho apelativnosti. Určitý problém inscenace spočívá v menším přesahu z jeviště do hlediště, což je dané především řešením prostoru a lineárním vztahem některých postav k situaci. Bezesporně upoutává výkon Ludvíka Němce st. v postavě Sagadějeva, kterému se podařilo sdělit téma s naléhavou lidskou autenticitou.

DIVADELNÍ SOUBOR OB VELKÁ BYSTRICE VYSTOUPIL S HROU LADISLAVA STROUPEŽNICKÉHO NA-

SI FURIANTI. Kolektiv zvolil úpravu M. Macháčka, který ji vytvořil pro Národní divadlo v Praze. Jedná se o dramaturgicko-režijní úpravu, která text očišťuje od konvence a divadlem na divadle zkoumá sociální vazby lidí, z nichž vyrůstají jejich konflikty i vztahy. V inscenaci bystrických je tento princip naznačen pouze v začátku, dále se s ním však nepracuje. Z toho vyplývá i podoba hereckých výkonů, které přes zkušenosť staví spíše na tradici. Přesto se však představení setkala s ohlasem u publika, což dokazuje stále živý zájem o českou klasiku.

DIVADELNÍ SOUBOR HAVLÍČEK OB VEJPRNICE UVEDL ENERGIČKÉ LIDI VASILJE ŠUKŠINA. Soubor spolu s hostujícím profesionálním režisérem Beránkem využil otevřeného prostoru, v němž bylo téma hry povýšeno na divadlo plné hravosti, radosti ze hry a možnosti vytvořit obrazový znak. Přes zvolenou stylizaci dokázali herci vyjádřit i svůj osobní lidský vklad neopakovatelným gestem. Kostým přesně vyjádřil a charakterizoval postavy.

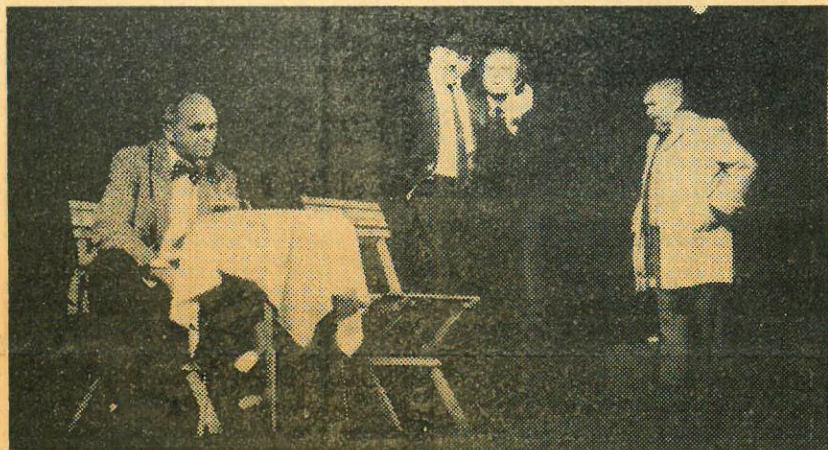
DIVADELNÍ STUDIO OB MAŠTOV

ZVOLILO BRECHTOVY BUBNY A TRUMPETY, náročný text, který demaskuje militarismus a jeho společenské příčiny, manipulaci člověka v určitém společenském mechanismu, která vede ke ztrátě životních jistot. Ačkoli se soubor o sdělení pokoušel divadelními prostředky, nezdařilo se mu je zcela vyjádřit. Omyl mašťovského kolektivu spočívá v tom, že zvolené prostředky v inscenaci byly vnějškové, nesourodé a jejich stylizace téma opouštěla, takže obsah mohl vnímat divák pouze v rovině textu. Přesto kolektivu nelze upřít snahu o cestu za divadlem, které chce na diváka působit všemi složkami divadelního výrazu.

DIVADELNÍ SOUBOR J. K. TYL PŘI ZV ROH MOSTNÍ OBVOD ČSD BRODEK U PREROVA VYSTOUPIL S GOGOLOVOU ŽENITBOU. Zvolil moderní překlad této klasické hry, jež předpokládá současný výklad situací a postav. V představení se však realizuje pouze příběh. Ačkoli režisér ponechává velký prostor herecům, témat jednotlivých postav nebylo využito a celkový záměr inscenace se poněkud vytratil, i když jde o poctivou snahu souboru inscenovat Gogolův text.

DS Havlíček, OB Vejprnice, Vasilij Šukšin: Energičtí lidé

DS Újezd u Brna, Jiří Hubač: Stará dobrá kapela

TYLOVO DIVADLO OB ÚJEZD U BRNA PŘEDVEDLO HUBAČOVU STAROU DOBRŮU KAPELU. Hra předpokládá, zejména v amatérském divadle, základní herecký přínos v naplnění postav. V představení, které jsme viděli, se daří vyjádřit základní téma hry, která v lyrickém příběhu setkání dávných spolužáků bilancuje jejich životní postoje, a to především hereckými výkony Jaromíra Jakubce v roli Šány, Františka Karlíčka v roli Ády a Františka Skulínka v postavě Beďara. Přestože se objevily rezervy v režijním dotazení vztahů mezi postavami i v dořešení situací, lze říci, že téma traktované přes herecké výkony našlo vřelou odezvu u publika.

TYLOVO DIVADLO OB OŘECHOV U BRNA ZAKONČILO PŘEHLÍDKU PŘEDSTAVENÍM AŽ ŽIJE CHARLEYOVA TETA! (J. Brandon-Thomas — Vlastimil Peška). Tato inscenace patří do oblasti autorského divadla a představuje jeden z možných přístupů k interpretaci starších dramatických textů. Autor a režisér využívá původního příběhu k osobitému pohledu na konvenčně používané divadelní postupy. V inscenaci jsou pojednány s nadhledem a dostávají tak nový, zcela nečekaný obsah. Radost ze hry, přesnost provedení, tvořivost scénografie, vynalézavé použití hudby a především precizní herecká práce, to vše vyvolává v hledišti zdravý smích.

Závěrem lze říci, že XVII. národní přehlídku vesnických a zemědělských souborů ve Vysokém

splnila své poslání. Otevřela na vyšší úrovni tvůrčí problematiku v práci souborů a dala podněty pro jejich další vývoj. Ukázala totiž, že mnohdy soubory, zvláště v režijní složce, spíše silněji téma tuší, nežli je dokáží sdělit divadelním tvarem tak, aby z něj promlouvala osobitost výpovědi, která může být nejen kvalitou amatérského divadla, ale skrze níž může amatérské divadlo dávat někdy podněty celkovému divadelnímu dění. Soubory se vesměs opíraly o dobrý herecký kádr, mnohdy dokonce velmi zkušený. Pracují v nich i mladí lidé nastupující divadelní generace a právě pro ně i kontinuitu práce kolektivů v nichž pracují, mají vzdělávací akce, jež tato přehlídka přináší, velký význam. Přehlídka splnila své poslání i v tom, že přispěla k tvůrčímu setkání všech, kteří sem jezdí se svými inscenacemi, či pouze jako účastníci. A jezdí do Vysokého rádi, neboť přicházejí do vřelého, přátelského a inspirujícího prostředí. K svátečnímu pocitu na přehlídce přispěly letos i dvě inscenace místního souboru. V předvečer zahájení přehlídky uvedl divadelní soubor Krakonoš lidovou hru Františka Vodsedálka Nová komedie o Libuši a dívčí vojně v Čechách, připravenou k letošnému dvoustému jubileu trvání souboru. Přehlídku uzavřel inscenací hry J. K. Tyla Strakonický dudák.

DAGMAR CIMICKÁ

DS Krakonoš, Vysoké nad Jizerou: Nová komedie o Libuši a dívčí vojně v Čechách

Snímky Pavla Štolla